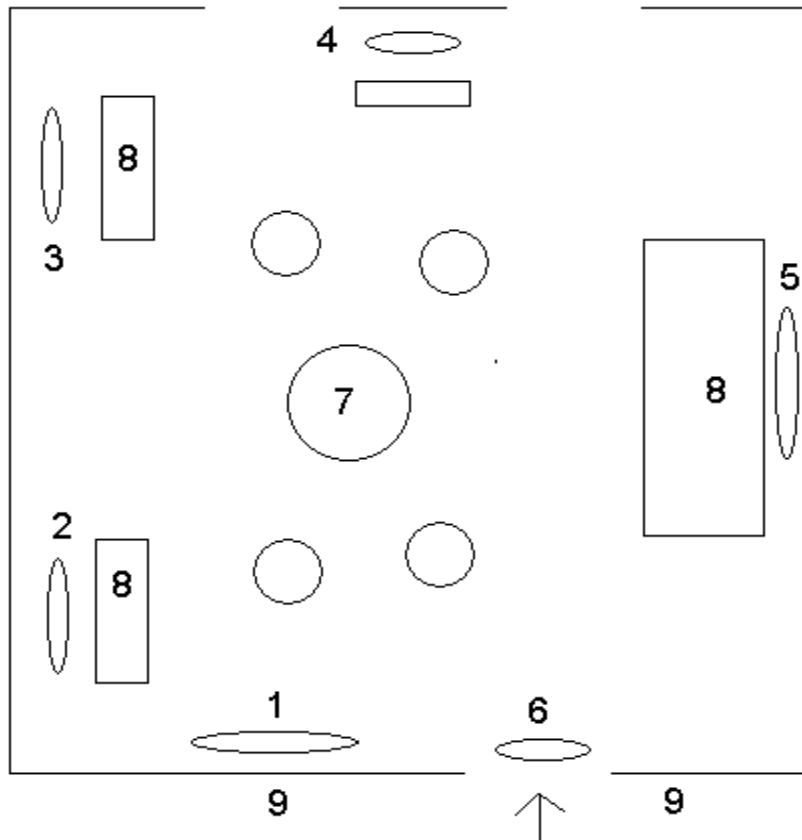

De KAMER van de LAUBESPINS (13 N)

Deze kamer is hoofdzakelijk in de Charles X (1824-1830) stijl gemeubileerd. Vanwege de behoefte aan goedkoper meubilair werden de bronzen versieringen van de Empire stijl vervangen door lichte houten patronen, die in mahonie werden ingelegd.

U zult opmerken dat de gang, waardoor men binnenkomt, uit dezelfde tijd stamt als die van de kamer (einde van de 18de eeuw), omdat de schoorsteen midden in de kamer en niet aan de zijkant staat, in tegenstelling tot de volgende kamer aan de andere kant van het Portaal van de Kapel, waar de gang tijdens de 19de eeuw werd toegevoegd.

De kamer bevat een reeks portretten uit 19de eeuw, van verwanten van Théodule de Laubespín (Brussel 1848 – Freÿr 1935), kleinzoon van de eerste hertog van Beaufort-Spontin, Frederiek (Namen 1751 – Florennes 1817).

- (1) Een schone Andalusische ? Voortreffelijk portret, geschilderd door Portaels (1818-1895) van Claire van Saint Mauris, markiezin van Laubespín, van wie gezegd werd dat ze mooi was en ze dat zeer goed beseftte. Haar man was een neef van Theodule van Laubespín.
- (2) Een Spaanse dandy: Mariano, 12de hertog van Osuna (Madrid 1814 - Beauraing 1882), volle neef van Théodule. Hij bouwde Beauraing weer op, en richtte zichzelf te gronde door zijn verkwistende levensstijl. Om een voorbeeld te noemen: Hij liet de hoefijzers van zijn paarden bevestigen met zilveren nagels. Een meevaller voor degene die ze opraapte. Hij was Ambassadeur van Spanje te Sint Petersburg. Voor een ontmoeting met de Tsaar, kledde hij zijn gevolg in sabelbont, een zeer zeldzaam bont, dat slechts voor galamantels gebruikt

werd. Zijn echtgenote, Prinses van Salm, was eveneens zeer verkwistend. Ze baadde zich in ezellenmelk en bestrooide haar coiffure met gouden lovertjes.

- (3) De prestige van het uniform : Wladimir, graaf von Daun (Vettau 1812-Wenen 1905), echtgenoot van Ninne van Laubespain, oudste zus van Theodule. Hij was opperbevelhebber van de Oostenrijkse troepen gedurende de onafhankelijkheidsoorlog van Italië. Zijn echtgenote volgde hem gedurende al zijn veldtochten, onder het kanongebulder.
- (4) Een kind van de Revolutie : een portret in pastel van Juliette, echtgenote van Lionel-Antoine van Laubespain, afgestudeerd aan de Ecole Polytechnique (1829), en van hun zoon Antoine. Juliette, geboren Sieyès, was verwant met Emmanuel Jozef, voorheen Eerwaarde Sieyès, auteur van "Wat is de Derde Stand? Alles. Wat is het geweest? Niets": een polemisch traktaatje, katalysator van de Revolutie. Hij stemde voor de dood van Lodewijk XVI, werd tweede Consul, en stelde een eerste ontwerp op van de burgerlijke code (Code Civil). Napoleon bewerkte die opnieuw en pretendeerde er de auteur van te zijn. Als troostprijs werd de familie Sieyès in de adelstand verheven, en ze bekleedden ambten, waardoor ze tot welstand kwamen. Met de Revolutie emigreerden de Laubespains, reddden hun hoofd, maar verloren alles. Het huwelijk van een meisje dat voortkwam uit een familie van door en door revolutionairen, die conservatief geworden waren naarmate hun welvaart toenam, met een lid van een oude familie van Franche Comté, verarmd door de Revolutie, deed Gilda de Laubespain (1921-1987) zeggen: "Er stroomt door onze aderen zowel bloed van geuillotineerden als van guillotineerders."
- (5) Gekleed als een Victoriaanse en geschilderd door V Fontaine (1837-1884), Louisa d'Avesgo (Coulonges / Sarthe 1855 - Freyër 1952), echtgenote van Theodule van Laubespain. Zij heeft de Tuilerieën zien afbranden tijdens de Revolutionaire Gemeenteraad van 1870, is naar Freyër gekomen in 1876, en bracht er de rest van haar leven door. Ze had klasse, maar was niet arrogant. Ze overleefde hier de twee wereldoorlogen : de eerste, toen de Duitsers van Freyër een militair hospitaal maakten, en de tweede, met de invallen van de Gestapo.
- (6) Pedro, oudste broer van Mariano (2) en 11de hertog van Osuna, die op 34-jarige leeftijd overleed.
- (7) De banden tussen de verschillende personen zijn uitvoerig weergegeven op twee lijsten op de ronde tafel.
- (8) Het bed, de secretaire en de ladenkast werden door Marie-Josèphe van Yturbe, echtgenote van Axel Bonaert, ter beschikking gesteld. Deze meubels komen van haar grootouders, François en Rosita van Castries. Daarover vindt u meer bijzonderheden in de lijst op het bed.
- (9) Bij het verlaten van de kamer ziet u in de gang twee schilderijen van de school van Gilles Neyts (1618 - 1687) met fraaie landschappen: *De Verleiding van St Antonius* en *Johannes de Doper in de Woestijn*.

Dit document is te downloaden uit

www.freyr.be/docs/guiding/dg--teksten-om-op-kasteel-freyr-rond-te-leiden.php

2016